

også detaljeret arbejde ligger bag, og den belyser konsekvenserne af såvel et ja som et nej.

Det er derfor naturligt og vigtigt, at vi så hurtigt efter rapportens udgivelse har lejlighed til en politisk debat herom i Folketinget, og at rapportens konklusioner også bliver en del af den folkelige debat om, hvorvidt Danmark også skal være med i ØMU'ens tredje fase og den fælles valuta.

At der samtidig er udskrevet folkeafstemning til den 28. september år 2000, aktualiserer yderligere behovet for en forespørgselsdebat, og jeg håber, at vi kan få god lejlighed til at gå i dybden med indholdet af rapporten og det, det egentlig drejer sig om, nemlig det, vi skal stemme om.

Jeg har forsøgt at få alle partier med på forespørgselsdebatten, men måtte konstatere, at enkelte partier ikke ville være med, og måtte også konstatere, at vi parallelt med denne forespørgsel har en forespørgsel fra SF med henvisning til, at man ikke ønskede noget om den fælles valuta. Jeg har ikke helt forstået argumentet for, at man ikke ville være med til en fælles henvendelse. Dels står der i SF's egen pjeces om euroen, at euroen er den nye fælles valuta, som indføres med ØMU'en, dels nævnes der i Edinburgh-aftalen, som SF har været med til, også udtrykkeligt en fælles valuta.

Men jeg vil bare sige, at det ikke skal skille os ad. Det er resultaterne, der tæller, og resultatet er, at vi i dag får en bred politisk debat om ØMU'ens tredje fase og om euroen, og at vi tager de to debatter i sammenhæng. Og jeg håber, at det, vi får ud af det, er, dels at vi kan få belyst de synspunkter, der ligger bag regeringens rapport, og dels at partierne i de signaler, der sendes til befolkningen, har lejlighed til at afgøre med sig selv, hvad der er bedst, hvad der er mest sikkert og hvad der er mest trygt eller det modsatte for Danmark og for Danmarks udvikling.

Jeg ser frem til statsministerens, økonomiministerens og udenrigsministerens besvarelser og den efterfølgende debat.

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne til F 53, hr. Holger K. Nielsen.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er fuldstændig korrekt, at vi ofte ved de her store forespørgselsdebatter i Folketinget plejer at kunne blive enige om en fuldstændig neutral

tekst. Det har ikke været muligt denne her gang, fordi Socialdemokratiet og regeringen ikke har ønsket at levere en så neutral tekst, som vi ønskede os. Derfor har vi stillet vores egen forespørgsel.

Det har noget at gøre med, at regeringen og ja-partierne forsøger at fremstille afstemningen den 28. september som udelukkende et spørgsmål om noget økonomi og noget med den fælles valuta. Ord er som bekendt taknemlige, og som man råber i skoven, får man svar, siger et gammelt ordsprog. Og der ligger formentlig en forestilling om, at når bare man gør det her til et snævert valutarisk-økonomisk spørgsmål, så er der en større chance for at få et ja, men den galej er vi ikke med på.

Vi ønsker for det første at betone, at der er vidtgående politiske konsekvenser i denne her afgørelse, og for det andet, og det er nok så vigtigt, at det, man spørger befolkningen om den 28. september, er, om den vil være med til at ophæve den undtagelse, vi har i øjeblikket. Det ville være det korrekte.

Det korrekte ville være at få en forespørgselsdebat om, hvorvidt den situation, vi har i øjeblikket, som den er defineret af vores undtagelse, skal ophæves eller ej. Men det har stort set været umuligt at få ja-partierne til at indrømme, at vi står i en udmærket situation med vores nuværende undtagelse, og at det er ja-partierne, der vil ændre den situation, vi har i øjeblikket, og derfor er det efter vores mening langt, langt mere korrekt at have en forespørgsels tekst, der går på: Hvad er konsekvenserne af at ophæve den danske undtagelse?

Når vi tager det her alvorligt, har det også sammenhæng med, at der efter alt at dømme bliver en diskussion om, hvad der skal stå på stemmesedlen den 28. september. Og vi vil meget advare regeringen og ja-partierne imod, at man på stemmesedlen formulerer et spørgsmål, der manipulatorisk kan opfattes som værende en fordel for ja-partierne.

Det er vigtigt for hele debatten, at der i det mindste bliver en vis tillid til hinanden, men når – som vi kan forstå – ja-partierne har overvejelser om, hvordan formuleringen på stemmesedlen kan skabe en større ja-procent, så er det, at det bliver alvorligt. Vi kan ikke se det her anderledes, end at det er en øvelse for at få den fælles valuta med for enhver pris.

Jeg kan sige til forespørgerne til den første forespørgsel, at hvis man bare havde skrevet Den Økonomiske og Monetære Union, havde vi